

Tolle Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Listopad 2015, r. XIX. č. 211

„Nikdo kdo neumí poslouchat své nadřízené není schopný vést své podřízené“.

(Sv. Augustin)

RODINA V SRDCI CÍRKVE

Minulý týden končil v Říme synod o rodině. Ještě je brzo, abychom vyhodnotili jeho význam. Ale rád bych se podělil s vámi o několik mých prvních dojmů.

Synod byl velmi důležitý, jeden z nejvýznamnějších synodů za posledních dvacet či třicet let. Synody biskupů na úrovni celé církve (a nejen lokálně) vznikly jako iniciativa druhého vatikánského koncilu, aby řízení církve byla více kolegiální. Mně příjemně překvapilo jak je synod otevřený. Biskupové vedli otevřený dialog a diskuse. A všechno je veřejně dostupné na internetu nejen konečný dokument, který synod vyhotovil, ale i důsledky dialogu každého pracovního „kruhu“, bohoslužby, svědectví párů a rodin, které na synod mluvily... Církev otevřená, v dialogu a průhledná.

Očekával jsem, že synod nabídne ještě více konkrétních řešení na pár aktuálních problémů, tím spíše, když na to měli dva roky. Pár takových „řešení“, která ulehčí život některých křesťanů začala platit. Ne mnoho. Spíše se mluvilo o problémech. A nebylo tak lehké najít směrnice, které by se daly aplikovat všude stejně, hlavně z toho důvodu, že ty problémy jsou v různých částech světa velmi odlišné. Pravděpodobně pár změn přijde postupně. Je zajímavé, že papež založil novou kongregaci (řekněme vatikánské ministerstvo) pro rodinu. Mimochodem, udělal to při velké restrukturalizaci vatikánské administrativy: zmizí třetina vatikánských úředníků a kuriálních kardinálů. Takže určitě synod nebyl pouhým povídáním. A práce bude pokračovat.

Den před koncem synodu biskupové vyhotovili deklaraci, v níž zvláště podpořili rodiny, které jsou v nebezpečí kvůli válce, extrémní chudobě, nebo jsou uprchlíky. Už toto poukazuje na to, jak odlišné jsou problémy rodin v naší společnosti, kde víc ji ohrožuje sobectví, relativismus a nedostatek hodnot. Závěrečný dokument plně potvrzuje církevní učení o nerozlučitelnosti manželství muže a ženy. V Kristu se však spojuje pravda s milosrdenstvím. Odtud výzva přijímat všechny, kdo jsou zranění.

Součástí dokumentu je proto tzv. "umění doprovázet". Církev cítí jako naléhavou potřebu pomoci pokřtěným objevit Boží milost, která působí v jejich životech - a to i v obtížných situacích - aby je přivedla k plnosti svátosti manželství. Podle dokumentu je vhodné jasně předkládat poselství evangelia a současně zachytit pozitivní prvky v těch situacích, jež tomu ještě plně neodpovídají (lidí, kteří spolu žijí bez sňatku, lidí, jejich manželství se rozpadlo, nebo kde manželé prochází krizí).

Dokument ukazuje také realitu mnoho rodin, které jsou příkladem vzájemné lásky, a každá z nich představuje pravou a skutečnou malou církev. Rodina je v srdci církvi, a část jejího základu. Jsem jistý, že synod nás povzbuzuje, abychom i my v naší rodině se snažili žít spolu radostně ve víře, naději a lásce.

P. Antonio, OSA

Deset přikázání radosti

1. Radost budeš od Boha žádat vytrvale každé ráno.
2. Pokoj a úsměv z tebe budou vyzařovat i ve chvílích nesouladu.
3. Ve svém srdci si budeš stále opakovat: "Bůh mě miluje a je stále se mnou."
4. Bez ustání se budeš snažit vidět na lidech to dobré.
5. Smutek budeš zahánět nemilosrdně ze svého nitra.
6. Stížnostem a kritice se budeš vyhýbat; nic není víc deprimujícího.
7. Své práci se budeš věnovat s lehkostí a radostným srdcem.
8. Pro návštěvníky budeš mít vždy přívětivé uvítání.
9. Trpící budeš utěšovat a zapomeneš přitom na sebe.
10. Když budeš všude šířit radost, jistě zbude i na tebe.

Skutečná radost není povrchní, je to něco víc než příjemný pocit na duši, dává víc než bere. Spočívá v tom, že člověk setrvává v pravdě, dobrotě a kráse.

Musíme rozlišovat radost a slast. Slast je hlučná, trochu ztřeštěná, přelévá se jako vlny v moři... Radost je čistá

a silná, stabilní jako vodní rostlina na hladině. Slast je přechodná. Skutečná radost je nám dána, je to požehnání, má v sobě něco božského, něco věčnosti, protože přichází shůry.

Guy Gilbert

TADY JSEM

Jistě znáte, moji milí, chvíle, kdy Bůh je blízko, vlévá do duše pokoj vprostřed těžkostí, náhlými vhledy pochopení hasí palčivost dlouholetých otázek, v situacích málem beznadějných vnuká řešení, na která bychom sami sotva přišli, zúrodňuje duši prožitkem krásy rozrývá ji úžasem, k čemuž u mne často dochází v přírodě, to když se např. časně zrána z kraje léta stoupá na kopec, s výškou se mění chvění strun větví, ze znění prostoru vystupují vzdálenosti i tvary věcí, vzdušné proudy kreslí vůněmi a na vrcholku pak se stojí ve velikém, čirém tichu, zpěvnějším než všechny hlasy toho rána.

Jistě prožíváte vlny očištné svátostné radosti, to když se např. pod náparem práce a jiných starostí duše náhle rozezní steskem po Kristu v eucharistii a vy se Jej dotýkáte či na Něho hledíte a pak Ho necháte vejít cestou pomíjivých věcí, aby vás posiloval a přetvářel v Sebe - Nepomíjivého.

A snad se též často sytíte vzpomínkou na váš křest či biřmování, na chvíli, kdy je každý vyvolán jménem a stojí před oltářem sám, bytostně sám stojíš, zcela uchvácen pohledem Milovaného, zotvirán a naplněn jistotou, že tento nepostižitelný Bůh tě stvořil pro Sebe a vždy již tě předchází všude tam, kde ses Jej rozhodl hledat. A také tam stojíš bytostně spjat s bratry a sestrami, s církví vítěznou i putující, se všemi i s každým zvlášť, více soucítící a více odpovědný, více dotýkaný radostmi i bolestmi druhých, protože tvá modlitba je s nimi a jejich s tebou. A pak, než přijmeš nejvzácnější Pečeť, vyzývá Ducha Svatého, vystoupíš ze svých obav a řekneš: "Tady jsem". Toto tvé "Tady jsem" nepatří tolik lidem jako Bohu, jemuž se zcela vydáváš:

"Ty víš o každé mé slabosti i touze, a přesto o mne stojíš, bez Tebe jsem naprosto ztracený. Tady jsem - k Tobě se utíkám, Tebe hledám ve chvílích radosti i v čase, kdy ruce přátel nejsou na dosah, Ty bouříš netišíš a ve vánku nemluvíš. Tady jsem - toužím, aby každá chvíle byla Stanem Setkávání a každý člověk učitelem Tvé řeči."

Takto se modlíš v tomto nevšedním okamžiku, o to vše prosíš pro sebe i pro nás... Ať prašná každodennost, vichřice ani vyprahlost nezabaví naše srdce onoho prostého "Tady jsem, Tobě náležím."

Jana Moravcová

Papež František: Ježíšův neúspěch

Všechny zdejší úvahy rozvíjejí křesťanskou teologii naděje a neúspěchu a ta má svůj původ v uvažování o Ježíšově utrpení a smrti. Ba ještě víc, Ježíšův historický neúspěch a zklamání tolika nadějí ("my jsme doufali...", srov. Lk 24,21) je z hlediska křesťanské víry privilegovaným způsobem, skrze nějž se v Kristu zjevuje Bůh a uskutečňuje se spása.

Bůh dá člověku až do krajnosti pocítit jeho lidskou bezmocnost a pak teprve zasáhne. Ježíšův neúspěch se zasazuje do téže logiky. Když je všechno ztraceno, když již nic nezbývá, "neboť je psáno: <Budu bít pastýře, a ovce ze stáda se rozprchnou>" (srov. Mt. 26,31), pak zasahuje Bůh mocí vzkříšení. Ježíšovo zmrtvýchvstání není konec filmu, ale Boží zásah do naprosté nemožnosti lidské naděje, zásah, kterým Bůh ustanovuje "Pánem" a oslavuje toho, jenž přijal tuto cestu neúspěchu, skrze kterou se projevuje Otcova moc.

My máme sklon maskovat zjevnost největší lidské frustrace, kterou je smrt. Stačí se podívat na hřbitovy a náhrobní kameny, abychom pochopili, jak se snažíme okrášlit a "zmírnit" tento neúspěch, jenž je vlastní lidské přirozenosti. Hned po náměstí Svatého Petra místem, kde se kanonizuje nejvíc lidí, jsou pohřby. Každý zemřelý je rovnou světec. Jasně, je svatý, protože už ti nemůže lézt na nervy. I to je způsob, jak popíráme skutečnost smrti. Tímto maskovaným způsobem hledáme svou naději mimo náš vlastní neúspěch, a tudíž ji nevkládáme v Boha. *Svou naději vkládáme pouze v Boha právě tehdy, když podobně jako Ježíš saháme na dno svého neúspěchu,* což je však mnohem víc než jen nedostatek možnosti úniku. Je to výslovné konstatování, že už není úniku, že už je opravdu konec.

Ježíš neměl žádnou lidskou možnost úniku před potupou veřejné popravy, a to je totální porážka. A k tomu dospěl právě proto, že to nejdůležitější pro něj bylo být takovým, jakým jej chtěl mít Otec: "Mým pokrmem je plnit vůli toho, který mě poslal, a dokonat jeho dílo" (srov. Jan 4,34).

Tento neúspěch poukazuje na skutečnost Ježíšova lidství. V Getsemanech Ježíš instinktivně toužil vyhnout se neúspěchu. Pouze jistota o Otcově lásce mu umožnila překonat tento strach.

Ježíšovou velkou prohrou jsou, co se týče lidského přátelství, i jeho učedníci, zejména Jidáš. Ten nebyl schopen zahlédnout milosrdenství v Mistrových očích. *Ježíšovy poslední chvíle s učedníky jsou poznamenány hlubokou osamoceností.* Mezi Ježíšem a učedníky zeje obrovská propast. To je počátek samoty a hluboké opuštěnosti, kterou pak Ježíš na kříži zakouší i ze strany svého Otce: "Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?" (srov. Mt 27,46).

Právě na kříži Ježíš bere na sebe prohru a zlo a překonává je. *Zde se zjevuje neproniknutelné tajemství jeho lásky, neboť pouze ten, kdo velmi miluje, disponuje takovou svobodou a vitalitou ducha, že je schopen přijmout porážku.* Ježíš umírá jako poraženec. V něm vrcholí všechny dočasné a pomíjivé situace neúspěchu, o nichž vypovídá Starý zákon. Ježíš ve své smrti přijímá a naplňuje všechny tyto neúspěchy dějin spásy. **Nyní zbývá pouze jedno řešení - řešení božské, kterým je v tomto případě vzkříšení jakožto zárodek zásadního převratu.**

To znamená, že křesťan má ve svém každodenním životě ztělesňovat přesvědčení, že Ježíš Kristus je živý uprostřed nás. Jinak bude jeho křesťanství pouze "pseudoneúspěchem". Aby se vyhnul skandální prohře kříže a totálnímu ponížení bez jakékoli lidské naděje, a protože nedovede *"doufat proti vší naději"*, jeho život kličkuje mezi přijatelnějšími neúspěchy, které jsou schopny elegantního soužití s univerzálními hodnotami. To jsou neúspěchy náboženství bez zbožnosti a chybí jim to podstatné: **Jistota, že zmrtvýchvstalý Ježíš Kristus je živý uprostřed nás.**

(úvaha z knihy Jorge Maria Bergoglia: *"Otevřená mysl, věřící srdce"*, nakladatelství Paulínky, 319 str., r. 2013)

Výlet do Českého krasu

Předposlední sobotu v říjnu jsme se vypravili na farní podzimní výlet opět do půvabného Českého krasu.

Ráno bylo chladné a mlhavé, ale předpověď počasí slibovala slunečný den. Ze Smíchovského nádraží jsme se svezli vlakem do Berouna, kde jsme přestoupili a pokračovali do obce Popovice, která je součástí Králova Dvora.

Po společné modlitbě s otcem Jozefem na začátku pěší vycházky jsme vyrazili po žluté značce vzhůru do kopce po naučné stezce Koukolova hora - Kotýz, významné archeologické naleziště z doby pravěku až po slovanské osídlení. Čím výše jsme stoupali, tím více sluníčko vítězilo nad mlhou, kterou jsme za sebou nechali v údolí.

Naše první zastávka byla na Koukolové hoře, jejíž vrchol se nachází ve výšce 470 m. Hora je opředená pověstmi o skrýších loupežníků, přepadávajících pocestné na silnici vedoucí z Plzně do Prahy, ale my jsme žádné skrýše - a naštěstí ani loupežníky - nepotkali. Zato na vršku hory stojí krásně opravená barokní kaplička, v jejímž výklenku na omítce je namalovaný žehnající biskup sv. Blažej. Přestože jsou nyní na vrcholu hory vzrostlé borovice, byl odtud pěkný výhled do okolí - na obec Tmaň, Králův Dvůr, Beroun, na Brdy, Křivoklátsko... Pod horou je „průchozí“ jeskyně, ale otvor je tak malý, že jsme to raději ani nezkoušeli.

Pokračovali jsme lesem dolů do údolí do obce Havlíčkův mlýn, kde z kopce vyvěrá krasový pramen s pitnou vodou. Po krátkém osvěžení jsme vystoupali velmi prudký kopec k Aksamitově bráně, největší skalní bráně Českého krasu (taková miniatura Pravčické brány), pojmenované po významném archeologovi. Kousek nad ní na plošině, které se říká Kotýz (vzhledem k obranné poloze na plošině skal zde bylo vybudováno hradiště v době halštatské a později i slovanské), se nachází Jelínkův most, který vznikl na krasové puklině, ale hlavně se nám otevřel nádherný panoramatický výhled do kraje na okolní kopečky a především na pestrou paletu barev, jakou dokáže namíchat jen podzimní příroda. Na obloze nebyl ani mráček, sluníčko hřálo, my jsme stáli přímo na Sloních hlavách, což jsou strmé skalní stěny nad údolím Suchomastského potoka, a jen se nám tajil dech.

Následovala cesta lesem už více méně po rovině, až jsme došli ke vstupu do Koněpruských jeskyní a po chvíli posezení u místního občerstvení jsme se vydali k železniční zastávce Srbsko. Prošli jsme obcí Tobolka kolem krásně opravené kapličky-zvoničky a pak už jsme scházeli z kopce dolů do obce Koda, kde jsme začínali naši loňskou podzimní vycházku. Odtud to bylo už jen kousek k vlaku na Prahu. Byl to opět jeden z krásných výletů, které pro nás Ivan připravil, a kterému tímto děkujeme.

Zdena

Dopis z naší misie v Kongu!

Milý otče Juane,

V těchto dnech pobývám v Evropě. Využívám příležitosti Vám poslat zprávu o minulém školním roce a o začátku nového.

Jak jsem slíbil, jel jsem do Dunga, abych se pokusil objasnit mnoho věcí. Nebylo to snadné kvůli různé úrovni partnerů, s nimiž spolupracujeme. Nejprve jsme začali dělat seznam dětí. Mnoho z nich se vrátilo do své vesnice, jiné zmizely nebo zemřely, některé otěhotněly,... Nyní máme 22 dětí, které zbyly z první skupiny. Přidali jsme k nim jednu albínku, Yvette Kahindo. Můžeme připojit ještě další albíny. Jak víte, albíni jsou velmi diskriminováni. Jsou pokládáni za čaroděje a často jsou vyloučeni z rodiny. Jestli Vám to nevadí, můžeme je zařadit do seznamu žáků.

Dlouhotrvající válka v Kongu od roku 1996 má následky dokonce v Kinshase, kde se s nimi přímo dosud neseťkali. Mnoho rodin přišlo, protože to bylo jediné více méně bezpečné místo. Přicházejí z velké dálky, pěšky nebo na člunech a ve velkém městě to mají obvykle těžké. Opustili svoji domovinu a všechny své činnosti - obchod a zemědělství, které jim pomáhaly přežít. Žijí teď v nových podmínkách. Přišli s dětmi a většina z nich již odrůstá. Tyto rodiny mají problém je vzdělávat a postarat se o ně. Mnoho z nich začíná pracovat v raném věku. Ve skutečnosti počet pracujících dětí v Kongu je velmi vysoký - kolem 8 milionů. Za takovéto situace jsou dívky ve velkém nebezpečí a mohou začít s prostitucí.

Setkali jsme se v Kinshase s těmito jevy. Jelikož nám zbyly nějaké peníze z poslední poslané částky, mysleli jsme si, že bychom pomohli některým z těchto dívek. Pomoc představuje nabídku studia a zdravotní péče, pokud je potřebná - jedna je diabetička a další trpí tuberkulózou. Bylo to opravdu potřeba a z vikariátu jsme s tím nemohli nic udělat. Rád bych věděl, co si o tom myslíte, protože jsem se měl zeptat dříve, než jsem učinil toto rozhodnutí. Ale jak jsem řekl, bylo to potřeba a bylo velmi těžké nedělat nic.

Jak vidíte z účtu, máme stále ještě 500\$. Náklady v příštích dnech budou použity na živobytí a léky Francine. V lednu začíná nový školní rok.

Na začátku tohoto školního roku v Dungu jsme nakoupili, co děti potřebovaly k zahájení. Posílám Vám také nějaké fotky.

Děkuji Vám za vše, co pro nás děláte.

Srdečně,

Georges, O.S.A

(Více informace a fotky na www.augustiniani.cz)

Víš, že...?

- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná **6.11.** od 19:30.
- * V sobotu 14. 11. jsme všichni pozváni na pracovní **brigádu do kláštera ve sv. Dobrotivé.** Sraz v 9:30 před klášteřem. Konec okolo 17 hodin
- * Ve čtvrtek 12. 11. od 19:30 hodin proběhne v klášterním refektáři **beseda na téma „uprchlíci“** na základě zkušeností několika farníků, kteří už byli pomáhat uprchlíkům během posledních měsíců. Při besedě se budou i promítat fotografie.
- * **V pátek 27. listopadu** anglická komunita slaví tradičně **„Thanksgiving“** (Díkůvzdání). Je to americká tradice, při které se děkuje za dary od Boha během roku. Všichni farníci jsou pozváni na večeri díkůvzdání od 18:30 hodin do Arcibiskupského paláce. Je třeba se zapsat v seznamu v sakristii do 13. 11. Příspěvek za večeri: 150/200,- Kč
- * **V sobotu 28.11.2015** proběhne **V. setkání** dospělých, kteří v průběhu uplynulých 15 let přijali v dospělém věku křest v našem kostele. Modleme se za tyto „nové“ křesťany a za plody setkání.
- * Během listopadu se **společně modlíme při mši sv. za naše zesnulé** bratry a sestry. U vchodu kostela bude k dispozici sešit, kde můžete napsat jejich jména. Při přímluvách se tato jména budou číst.
- * **Charita sv. Rity** při kostele sv. Tomáše potřebuje do zásoby zimní oblečení, především pánské. Farní charita u sv. Tomáše zajišťuje každou sobotu jídlo, oblečení a další služby pro více než 70 bezdomovců v Praze. Věci je možné přinést do kláštera v sobotu mezi 9. a 10. hodinou.
- * **1. neděle adventní** letos připadá na neděli 29. listopadu. Na začátku mše sv. budou žehnány adventní věnce jak pro kostel, tak především pro domácnosti (přineste do kostela na mši sv. věnce!).
- * **První přijímání** dětí ze školy sv. Augustina bude v našem kostele v neděli 29.11. od 9:30. Děti se připravovaly během tohoto roku ve škole a společně přijmou Pána Ježíše. Bude to velká oslava pro celou farnost a školu sv. Augustina.
- * Dovolujeme si Vás pozvat na tradiční **adventní Bazárek u sv. Tomáše**, který se koná v ambitech kláštera sv. Tomáše, Josefská 8, Praha 1 – Malá strana v sobotu 28. listopadu 2015 od 13.00 do 16.00 hod. a v neděli 29. listopadu 2015 od 10.00 do 15.00 hod.
- * **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz
- * V sakristii od 20.11. už můžete koupit **augustiniánský stolní kalendář na rok 2016.**
- * Každý den od pondělí do čtvrtka se modlíme společně **modlitbu nešpor** v kapli sv. Barbory od 18:40. Tato modlitba církve se modlí na konci práce.
- * Zájemci o kurz lektorů ať se informují u P. Antonia (antonio.rivas@augustiniani.cz). Byli bychom rádi, kdyby se zapojilo co nejvíc farníků do aktivní účasti na liturgii.

* Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

P. Alejandro Moral Antón, generální převor OSA pro celý řád sv. Augustina, vyhlásil na den **16.11.2015 (pondělí) Den modliteb za uprchlíky, pronásledované křesťany a všechny oběti války**. Na tento den také připadá Mezinárodní den tolerance, vyhlášený v r. 1996 Organizací spojených národů, který se snaží zdůraznit toleranci, respekt, dialog a spolupráci. A to vše nám v současné situaci ve světě schází. Proto vás, všechny z farnosti sv. Tomáše, prosíme: připojte se tento den k modlitbám naší velké augustiniánské rodiny – a prostě Pána za všechny oběti netolerance v modlitbách doma, při mši sv. a také před vystavenou Nejsvětější svátostí. (Eucharistický výstav bude od 19:30 hod. do 20:30 hod. v kapli sv. Barbory).

Ráda bych prostřednictvím Tolle Lege poprosila o pomoc

Pracuji v malém pobytovém zařízení pro seniory, kteří zde mají krátkodobé i dlouhodobé pobyty. Snažíme se jim pobyt zpříjemnit, jak každodenními aktivitami, tak různými besedami a vystoupeními. Bohužel na tyto akce nedostáváme žádné finanční prostředky, a proto tyto aktivity mohou být pouze za dobré slovo. Pokud by někdo mohl a chtěl přijít udělat hudební vystoupení, besedu nebo přednášku, bude srdečně vítán. Pro podrobnější informace mne kontaktujte na: m.sarova@gmail.com

Marie

Dobrou chuť!

Posvícenské koláče

Dlouho jsem hledala, zkoušela a pak jsem dala dohromady tento recept. Na těsto budeme potřebovat: 60 dkg hladké mouky (nebo napůl hladká a polohrubá), 3 dcl mléka, 12-15 dkg cukru, 4 žloutky, kostka droždí, 16 dkg tuku (máslo, hera, olej) a špetku soli.

Na náplně budeme potřebovat: 50 dkg tvarohu, 2 žloutky a cukr dle chuti, 20 dkg máku, mléko dle potřeby, cukr a perník na strouhání na zahuštění, povidla zředěná trochou rumu.

A na ozdobení rozinky a půlené loupané mandle.

Po vykynutí těsta si ho rozdělíme na bochánky, podle toho, kolik koláčů budeme dělat (např. toto množství stačí na 3 koláče o průměru 30 cm) a necháme znova kynout. Potom bochánky rozválíme na kolo a nebo, pokud budeme dělat menší koláče, prsty roztláčíme. Aby se nám okraje krásně leskly, potřeme je rozšlehaným vejcem

A pak plníme podle nálady a inspirace. Pokud děláme velké koláče, tak je zdobíme pomocí zdobících sáčků. Chceme-li dělat pravé chodské koláče, tak těsto potřebe tvarohem a zdobíme povidly a mákem.

A na závěr naše dílo ozdobíme mandlemi a rozinkami.

Dobrou chuť

Hanka

AYE 2016. Sv. Dobrotivá 19.-25. července 2016

Více informací: www.aye2016.eu

Pondělí 2. 11. 2015 při mši sv. v 19 hodin
Kostel sv. Tomáše na Malé Straně

G. P. Palestrina

REQUIEM

v rámci
IX. ročníku festivalu
duchovní hudby

„Hudba v průběhu církevního
roku“

Pořádá Farnost
sv. Tomáše v Praze

Účinkují:

Svatotomášský sbor

Pavel Verner – sbormistr

Festival se uskutečňuje
za finanční podpory
Městské části Praha 1

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2015

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky a náměty.

